

[Vivike.]

med regnskaberne, og det tyder jo i allerhøjeste grad på, at forelæggelse af sådanne regnskaber stærkt vil tilbagevise påstanden om, at det er bemandingsloven, der er skyld i, at rederne ikke kan konkurrere.

Vi mener altså, at vi må bevare den nuværende bemandingslov, men på den anden side kan vi se, at der i dag bygges skibe, der er meget stærkt moderniseret, der bruger alle tekniske hjælpemidler, og når det er tilfældet, f. eks. med et skib, som Jens Lauritzen er ved at få bygget eller lige har fået bygget i Japan, mener vi, at der kan være anledning til at dispensere. For det må jo også være sådan, at det kan lønne sig at bruge den tekniske udvikling, og derfor mener vi altså, at vi må bevare den nuværende bemandingslov, men at der bør nedsættes et bemandings- og dispensationsnævn ligeligt sammensat af de interesserede redere og søfolksorganisationer samt embedsmænd fra handelsministeriet. Nævnet skal efter derom indgiven begæring kunne meddele dispensationer fra de gældende regler for skibes bemanning i de tilfælde, hvor der er indrettet sådanne foranstaltninger, at en fravigelse fra reglerne må anses for forsvarlig.

Nu siger det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at vi ønsker, at det skal være almindeligt med dispensationer. Jo, men det er altså på basis af, at den nuværende bemandingslov bevares, vi har den opfattelse, at der må være et sådant nævn; det betyder ikke, at der skal være generelle nedsættelser af besætningen, og den voldsomme generelle nedsættelse af besætningen, som den højtærede handelsminister med sit forslag her foreslår, finder vi ikke rimeligt begrundet. Vi synes ikke, man kan behandle danske sømænd på den måde, og ved tredje behandling vil vi stemme imod lovforslaget.

Rimstad: Ved første behandling af disse lovforslag gennemgik jeg som ordfører for vort parti ikke alene vor principielle stilling til de af handelsministeren foreslåede ændringer i bemandingsreglerne, men kom også ind på vort syn på en række af de enkeltheder, som det nedsatte udvalg senere under udvalgsarbejdet har taget stilling til med den her foreliggende betænkning indehol-

dende i alt 25 ændringsforslag stillet dels af ministeren, dels af 2 mindretal inden for udvalget.

Når vi valgte den fremgangsmåde allerede ved første behandling at gå mere ind i enkelthederne, skyldtes det, at vi på forhånd over for det udvalg, vi ikke er repræsenteret i, ønskede at redegøre for vor stilling til en række detaljer i lovforslagene.

Da denne vor stilling således er kendt, skal jeg i dag ved anden behandling indskrænke mig til at komme med nogle sammenfattende bemærkninger til de i betænkningen stillede ændringsforslag.

Vi kan, hvad disse angår, slutte os til den stilling, som det venstre-konservative mindretal i udvalget har taget. Vi finder stillingen fornuftig, præget af besindighed, og vi finder, at den er fremkommet gennem en afvejning af hensynene til alle de af lovforslagene berørte parter, når man i øvrigt fastslår, således som vi gjorde det ved første behandling, at den højtærede minister i hovedforslagene på visse betydningsfulde punkter er gået noget længere i retning af mandskabs- og besætningsønsker, end den fulde sikkerhed til søs har krævet det.

Vi finder, at netop den besindighed, som jeg lige nævnte, er særdeles vigtig i en situation, hvor så mange inden for den ene af sagens hovedparter har så svært ved at finde frem til den for helheden rigtigste løsning. Men sandheden er jo, at der intet er at vinde for nogen af parterne, hverken for mandskabsorganisationerne eller for rederne og heller ikke for samfundet i øvrigt, ved at man fastholder bemandingsregler, som bevarer et større antal arbejdspladser, end nødvendigt er, i det enkelte skib, når sådanne regler i det lange løb vil reducere antallet af skibe i den danske handelsflåde, fordi man ikke kan bevare konkurrenceevnen over for et udland, der arbejder med bemandingsregler, som i konsekvens af den skete tekniske udvikling om bord har reduceret bemandingsomkostningerne kraftigt. Den sagligt rigtige løsning her i landet må derfor være den, der med hensyntagen til kravet om fuld sikkerhed til søs giver vore skibe en sådan bemanning, at konkurrencemulighederne holdes åbne for erhvervet, som derigennem vil være i stand til at øge antallet af skibe og dermed øge det samlede antal af arbejdspladser inden for dansk